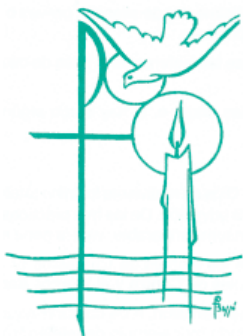

Celebrar la reconciliació

Cap al final de la Quaresma, abans de començar els dies de la mort i la resurrecció de Jesús, val la pena de celebrar aquell sacrament que segella el nostre retorn a Déu.

Celebrar la reconciliació, la penitència, manifesta públicament la nostra voluntat de refer el nostre camí cristià i, sobretot, fa realitat el perdó que Déu ens ofereix, el perdó de la Pasqua de Jesucrist. La podem celebrar individualment, ressaltant llavors sobretot el caràcter que té de conversió personal i de recerca del camí de Déu, o comunitàriament, ressaltant sobretot la nostra voluntat de ser veritables fills de Déu juntament amb els altres germans cristians.

I sobretot, no ens perdéssim la Vetlla Pasqual, la nit més gran de l'any

Tot això, tot el camí quaresmal, culmina amb els dies sants de la mort i la resurrecció de Jesús. El diumenge de Rams l'acompanyem en la seva entrada a Jerusalem, i després, el Dijous al vespre, ens unim a ell per viure el Triduum Pasqual de la seva mort (Divendres), la seva sepultura (Dissabte) i la seva resurrecció (Nit de Pasqua, el gran Diumenge).

La Nit de Pasqua és per als cristians la nit més gran de l'any, la nit en què es fa realitat la nostra salvació, la vida nova de Jesús que és la nostra vida. No podem pas deixar de participar-hi. ¿Com podria, un cristià, deixar de compartir amb Jesús i amb tots els germans i germanes el moment culminant de la història de l'amor de Déu envers nosaltres?

QUARESMA, UN CAMÍ

La Quaresma és el temps de preparació de la Pasqua.

En l'origen, allò que caracteritzava aquest temps era la preparació immediata dels que volien rebre el baptisme, que se celebrava a la Vetlla Pasqual. I la penitència que feien els pecadors –els qui havien actuat trencant de manera decisiva la comunió amb Déu i l'Església– per a ser recon-ciliats el Dijous Sant i poder celebrar de nou la Pasqua amb tota la comunitat.

La nostra situació actual ja no és la de l'origen. Però l'objectiu de la Quaresma és el mateix. Durant els dies de la mort i la resurrecció de Jesús, i durant la cinquantesena que ve després, posarem els ulls en el camí nou que Jesús ens ha obert amb la seva fidelitat, i en donarem gràcies, i refermarem la nostra fe en ell, i reconeixem que ell ens salva. Però perquè això sigui autèntic, caldrà que per part nostra hàgim reforçat aquest camí nou: hàgim renovat la fe i el compromís del nostre baptisme, i hàgim caminat cap a la reconciliació amb Déu. I això és el que la Quaresma ens convida a fer. Sense pretendre en la majoria dels casos grans canvis espectaculars en la nostra vida –ja ho sabem que som molt limitats– però tampoc sense que aquest temps passi com si res.

La “ideologia” de Jesús i la nostra “ideologia”

Un primer i útil exercici quaresmal podria ser fer-nos una pregunta: ¿com era Jesús? ¿com era la seva vida, els seus criteris, les seves prioritats, la seva –diguem-ho així– “ideologia”?

Serà molt útil fer-se aquesta pregunta, i buscar respostes allà on s’han de buscar: a l’evangeli (i no en el nostre “sentit comú”, ni tampoc en les lleis eclesiàstiques). Llegir-se l’evangeli, repassar-lo una i altra vegada, sense partits presos, com si fos el primer cop. Per amarar-se dels sentiments i criteris de Jesús, com aquella Maria de què parla sant Lluç (10,38-42) que seia als seus peus per amarar-se de la seva paraula fins a aconseguir identificar-se amb la seva manera de pensar i de fer. (Poden ajudar a aquest “examen” els fulls 34, 35 i 36 de l’apartat Sagraments d’aquesta Carpeta).

I amb tot això, reformar aleshores els nostres criteris i actuacions sobre el tracte amb els altres, els conflictes personals i col·lectius, la nostra tranquil·litat i seguretat, l’ús dels nostres diners i el nostre temps, la relació i la confiança amb Déu... Això és convertir-se: girar-se cap a Jesús, girar-se cap a Déu.

ALMOINA, PREGÀRIA, DEJUNI

El Dimecres de Cendra llegim un tros de l’evangeli de Mateu (6,1-18) on Jesús parla de les tres pràctiques que concretaran el camí de la conversió: l’almoina, la pregària, el dejuni. Jesús assenyalava, però, que no han de ser unes pràctiques que es fan perquè toca o per quedar tranquil. Sinó que han de venir de dintre, han de ser l’expressió de les ganes de renovar la fe i la vida cristiana.

¿Com podem concretar, ara, aquestes tres pràctiques?

Almoina: Donar del que tenim a qui ho necessita. Ho podem concretar de tres maneres:

- Donar diners. ¿Què aportem nosaltres al servei dels necessitats? Sigui a través de Càritas, d’entitats dedicades al Tercer Món, de grups d’ajuda fraterna i solidaritat.
- Donar temps. Visitant malalts o gent que està sola, o treballant en tasques de voluntariat o altres activitats socials o eclesials.
- Donar acció de transformació social. O sigui, contribuir a fer que aquesta societat nostra sigui menys injusta: actuar en l’organització econòmica, social, política. Actuar-hi, o almenys estar-hi sensibilitzats.

Pregària: Viure amb més intensitat la relació personal amb Déu. Per exemple:

- Buscar estones concretes (i ser-hi fidels) de silenci, curtes o llargues, per posar-se davant Déu i viure amb ell els tràfecs de la vida i les ganes de ser cristià. I si és possible, buscar algun dia unes hores de recés.
- Llegir l’evangeli, pregar amb els salms... Llegir-se les lectures de la missa de cada dia (en el missal manual: n’hi ha un pels diumenges i un pels dies feiners; o en el fulletó mensual La missa de cada dia d’Ed. Claret).
- Participar cada dia o alguns dies de la missa diària o, si hi ha a prop algun monestir, participar de la pregària de vespres o d’algun altre acte.

Dejuni: Privar-se d’alguna cosa, per manifestar que Déu és realment l’únic que és totalment valuós, i també per ajudar els necessitats amb allò de què ens privem. De les tres pràctiques, aquesta és potser la menys valorada. Però ara, en aquest temps de confort i de consum imparabile, potser val la pena reivindicar-la més que mai. Per exemple:

- La pràctica tradicional: abstinència de carn els divendres de Quaresma (i no substituir-la per un menjar millor, sinó fer-ho tot més auster), i dejuni el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant.
- Privar-se d’algunes coses: d’una estona fàcil de televisió, o de comprar aquell vestit, o d’aquell menjar que ara prendria. I dedicar el temps estalviat (per exemple de televisió) a la pregària o a la convivència; i dedicar els diners estalviats a l’ajuda als necessitats.